

Sygn. akt IV KZ 34/19

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 8 sierpnia 2019 r.

w sprawie **J.S.**

zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w K. z dnia 6 czerwca 2019 r., sygn. akt VI Ka [...], o odmowie przyjęcia osobistej kasacji skazanego, na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 6 czerwca 2019 r., sygn. akt VI Ka [...], Przewodniczy VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w K. odmówił przyjęcia kasacji złożonej przez skazanego J.S. od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 19 grudnia 2018 r., sygn. akt VI Ka [...], wobec nieuzupełnienia w terminie braków formalnych w postaci wymogu sporządzenia i podpisania kasacji przez adwokata lub radcę prawnego.

Na to zarządzenie zażalenie złożył sam skazany. W zażaleniu podniósł, że „nie czuje się winnym z powodu błędnej naprawy energii elektrycznej”. Wskazał, że wniesiona przez niego kasacja do Sądu Najwyższego w Warszawie nie została przyjęta przez Sąd Okręgowy w K. z powodu tego, iż została sporządzona osobiście. Sąd Okręgowy poinformował skarżącego, że kasację może sporządzić

tylko adwokat lub radca prawny. Jednocześnie obrońca wyznaczony z urzędu odmówił sporządzenia kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie skarżącego nie zasługiwało na uwzględnienie.

Do Sądu Najwyższego wpłynęła sporządzona osobiście przez skazanego J.S. „skarga kasacyjna odwoławcza” (k. 129). Na podstawie art. 120 § 1 k.p.k. skazany został wezwany do uzupełnienia braków formalnych w postaci sporządzenia i podpisania kasacji przez adwokata lub radcę prawnego (k. 134). Po przedstawieniu przez skarżącego pytania, jakie braki formalne mają zostać uzupełnione, Sąd Okręgowy ponownie poinformował go, że chodzi o sporządzenie i podpisanie kasacji przez fachowy podmiot (k. 138). Z uwagi na to, że skarżący wystąpił o wyznaczenie obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i podpisania kasacji, takowy został mu wyznaczony (k. 148). Wyznaczony z urzędu obrońca przedstawił opinię w przedmiocie odmowy sporządzenia i podpisania kasacji (k. 155 - 157). W tej sytuacji poinformowano skazanego, że w związku z wydaniem takiej opinii przez ustanowionego z urzędu obrońcę, ma on 30 dni od otrzymania tej informacji na ustanowienie obrońcy z wyboru w celu sporządzenia i podpisania kasacji (k. 158). Zamiast jednak ustanowić obrońcę z wyboru, skazany przesłał do Sądu Okręgowego w K. pismo, z którego wynikało, że jego sprawa nie została wnikliwie potraktowana przez obrońcę z urzędu (k. 164). Nie doszło więc we wskazanym terminie 30 dni do wniesienia kasacji przez obrońcę z wyboru.

Obowiązek sporządzania i podpisywania kasacji przez fachowego obrońcę lub pełnomocnika oznacza tzw. przymus adwokacko – radcowski. Jego celem jest konieczność spełnienia wysokich wymagań formalnych przez autora kasacji i zapewnienia wysokiego poziomu merytorycznego tego pisma procesowego. Należy też podkreślić, że kasacja nie przysługuje w każdej sprawie karnej. Co więcej, wyznaczony z urzędu obrońca nie jest zobowiązany do sporządzenia i podpisania kasacji. W wypadku, gdy nie stwierdzi podstaw do wniesienia kasacji, powinien o tym poinformować sąd na piśmie (art. 84 § 3 k.p.k.).

W niniejszej sprawie obrońca wywiązał się ze swoich obowiązków w sposób rzetelny – zapoznał się z aktami sprawy, a następnie uzasadnił szczegółowo, dlaczego w jego przekonaniu brak był podstaw do wniesienia kasacji. Podkreślił

przede wszystkim, że w sprawie tej nie przysługiwało prawo do wniesienia kasacji, gdyż J.S. został skazany na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Treść tego przepisu nie pozostawiała żadnej wątpliwości co do tego, że ustawa w tej sprawie wyłączyła możliwość wniesienia kasacji. Opinia o braku podstaw do wniesienia kasacji jest autonomiczną decyzją obrońcy lub pełnomocnika i sąd nie ma instrumentu prawnego do przymuszenia przedstawiciela procesowego do sporządzenia i podpisania kasacji. Sąd nie ma również obowiązku ustanowienia innego obrońcy lub pełnomocnika z urzędu, gdy strona nie zgadza się z tą opinią (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 1997 r., V KZ 57/97, OSNKW 1997, z. 9 – 10, poz. 82).

W niniejszej sprawie, po pierwsze, w ogóle nie było możliwości wniesienia kasacji. Po drugie, kasacja wniesiona w dniu 19 grudnia 2018 r. osobiście przez J.S. od wyroku Sądu Okręgowego w K. nie mogła zostać przyjęta, skoro ustawa wyraźnie nakazuje w art. 526 § 2 k.p.k., by każda kasacja została sporządzona i podpisana przez obrońcę lub pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.